

ПРАВОУЧЕНІЕ.

Членъ 13.

За благостьта на която безмър-
ностьта е Обмана.

Отець. Не причинявай зло, нито досаждене никому; Твоята полза го изыскува, и чловѣколюбіето го повелѣва. Предпочтенна е естествена та благость, и проста та добрина, отъ остроуміето и лукавство-то. Всякій ся бои отъ остроумнаго любии обаче благаго чловѣка; защо близъ благости всякій стои миренъ и спокойнъ. И вѣроят-но, когда многій духъ не ся согласява съ оная благость, която осѣща чувствително-то сердце, което никого не оскорбява, но вси-те любии, не почитайте таковъ духъ, всичко-то Ваше поведеніе да представлява благость. Приймайте всякого чловѣка съ благосклонность; не отхварляйте бѣднаго; когда приемате сиромаша, вращая по мало злополученъ. Сожалувайся за злощастіето на другы-те; не отбѣгнувай отъ онаго, кой-то е нараненъ съ жалость; поиди да го утѣшишь, и плачи ведно съ него. Когда той гледа, какъ побуждава состраданіе-то, става по мало злополученъ. Но колко треба да ся каеме, когда гледаме нѣкого, какъ страда отъ мене? Сторилъ быхъ все що мога, за да го исцѣля хотя и да самъ станалъ